

vidt angår visse EF-statsborgere og EF-selskaber samt visse personer og selskaber fra lande, der har tiltrådt aftalen om det europæiske samarbejdsområde. Heraf fremgår det, at disse personer uden særlig tilladelse fra Justitsministeriet vil kunne erhverve fast ejendom enten til brug for udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed eller som fornøden helårsbolig, hvis de nærmere betingelser i bekendtgørelsen er opfyldt. I disse situationer afgiver erhververen under strafansvar en erklæring over for tinglysningssdommeren om, at betingelserne er opfyldt.

Udlændinges erhvervelse af fast ejendom som sekundærbolig (feriebolig, sommerhus m.v.) kræver imidlertid altid Justitsministeriets tilladelse.

Det kan oplyses, at Justitsministeriet har en ganske restriktiv praksis for meddelelse af tilladelse til erhvervelse af sekundærboliger.

Tilladelse til erhvervelse af fast ejendom som sekundærbolig f.eks. til fritidsbrug gives således kun undtagelsesvis og kun, såfremt ansøgeren har en ganske særlig stærk tilknytning til Danmark. Dette gælder, uanset om ansøgeren er erhvervsaktiv eller ikkeerhvervsaktiv.

Som eksempler på de tilknytningsmomenter, som indgår i den samlede bedømmelse af, om tilladelse til erhvervelse af en fritidsejendom kan gives, kan bl.a. nævnes: Tidligere langvarige ophold i Danmark, der ikke skyldes uddannelse eller lignende af tidsbegrænset karakter, særlig familiemæssig, erhvervmæssig, kulturel og økonomisk tilknytning til Danmark og speci- el tilknytning til den ejendom, der ønskes erhvervet.

For så vidt angår det projekt i Løkken, som der henvises til i spørgsmålet, kan det oplyses, at Løkken Turistcenter, som for tiden ejer Løkken Strandgård, i marts 1996 anmodede Justitsministeriet om en tilkendegivelse om, hvorvidt 40 lejligheder i projektet vil kunne sælges til udenlandske statsborgere.

Justitsministeriet anmodede i den anledning Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om en udtalelse om, hvorvidt projektet måtte antages at være omfattet af hotel- og restaurationsloven.

Efter en del brevveksling mellem projektets advokat og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har styrelsen nu i en skrivelse af 4. juli 1996 udtalt, at den enkelte ejerlejlighedsindehaver efter styrelsens opfattelse må anses for at drive selvstændig erhvervsvirksomhed, der er omfattet af hotel- og restaurationsloven.

Endvidere har Skov- og Naturstyrelsen ved skrivelse af 23. juli 1996 udtalt, at såfremt der er tale om et hotelprojekt, vil dette efter styrelsens opfattelse ikke være omfattet af sommerhuslovens udlejningsbestemmelser.

På baggrund af disse udtalelser og de oplysninger, der i øvrigt foreligger om projektet, vil Justitsministeriet nu vurdere, hvorvidt EU-statsborgeres erhvervelse af ejerlejligheder i projektet vil kræve tilladelse fra Justitsministeriet i henhold til lov om erhvervelse af fast ejendom.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at ministeriet nøje følger udviklingen på området, og at ministeriet fortsat agter at opretholde en restriktiv praksis.«

Spm. nr. S 3168

Til sundhedsministeren (26/7 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren undersøge, hvordan det kan gå til, at Thulenævnet har afslået Bent Søndergaards ansøgning om godtgørelse, og vil regeringen på den baggrund sikre, at Bent Søndergaard får en godtgørelse?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau den 26. juli 1996 har Thulenævnet afslået Bent Søndergaards ansøgning om godtgørelse. Der kan ikke være tvivl om, at han var til stede i Thule, da det atombevæbnede B 52 fly styrtede i 1968. Men Thulenævnet har åbenbart valgt at betragte flybilletter som det afgørende bevismateriale til dokumentation af tilstedeværelse i Thule.

Det bør undersøges, om Thulenævnets praksis med at anse flybilletter for enefølgende kan have betydning, at nogle har fået uberettigede afslag, mens andre kan have fået godtgørelse uden rent faktisk at have været i ulykkesområdet. Afslaget til Bent Søndergaard synes således at være udtryk for forskelsbehandling af ansøgere.

Det kan ikke være rigtigt, at godtgørelse afslås alene med henvisning til, at Bent Søndergaard ikke kan fremlægge en flybillet. Det er et urimeligt krav at stille så mange år efter, når det ifølge Ritzaus Bureau er således, at Bent Søn-